

mindelig svært at få forskudsligningen til at være korrekt og der vil skulle betales B-skatter i bopælslandet.

Aftalen sikrer, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde, tjenesterejser samt andet arbejde af lejlighedsvis karakter i bopælslandet, når blot arbejdet i arbejdsgiverlandet udgør mindst halvdelen af arbejdstiden. Der sker hermed ikke længere en opsplitning af indkomsten.

Derudover opnås der sammenhæng med betalingen af social sikringsbidrag. Den Sociale Sikringsstyrelse og Riksförsäkringsverket indgik i december 2001 en aftale om, at bidragsydere kan omfattes af arbejdsgiverlandets regler og dermed være bidragspligtig i dette land, selvom der udføres hjemmearbejde (senere udvidet til også at omfatte tjenesterejser) i bopælslandet, når den væsentligste del af arbejdet udføres i arbejdsgiverlandet (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder).

Afgrænsning med mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder er genbrugt i skatteaftalen for at sikre størst mulig sammenhæng mellem de to regelsæt.

Ophævelse af overgangsordningen for gamle grænsegængere bosat i Danmark

Ved overgangen fra bopælsbeskatning til arbejdslandsbeskatning i 1997 aftaltes en overgangsordning for de eksisterende grænsegængere.

Efter overgangsordningen fortsætter eksisterende grænsegængere med at blive beskattet efter de hidtidige regler om bopælsstatsbeskatning. De eksisterende grænsegængere skulle dog senest med udgangen af december 1996 være bosat på den ene side af grænsen og have arbejde på den anden side af grænsen og derefter vedvarende opfylde de betingelser, der var indeholdt i den tidligere grænsegænger aftale.

De dansk bosatte omfattet af overgangsordningen blev derfor ved med at blive beskattet efter danske regler, mens deres svenske arbejdsgiver betaler svenske sociale bidrag. Dette er efter den danske regerings vurdering samlet set en »urimelig« høj beskatning.

Med aftalen vil Danmark afstå beskatningsretten til disse grænsegængere, således at de bliver beskattet efter det svenske skattesystem. Herefter vil der være sammenhæng mellem indkomstbeskatningen og betalingen af sociale bidrag.

Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige

Den gældende aftale mellem Sverige og Danmark om beskatning af grænsegængere medfører, at grænsegængere betaler både sociale bidrag og indkomstskat i arbejdslandet. Arbejdslandsbeskatning sikrer

således skattemæssig neutralitet på det danske arbejdsmarked, idet der er sammenhæng mellem betalingen af social bidrag og skat.

Svenske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommunen, har imidlertid udgifter til eksempelvis grænsegængerens børns daginstitutioner og skoler, men har efter den gældende aftale ingen skatteindtægter fra den pågældende grænsegænger. Skatteindtægterne tilfalder den danske ligningskommune, som imidlertid ikke har væsentlige udgifter vedrørende grænsegænger. Tilsvarende har danske kommuner, som har en grænsegænger boende i kommunen, ingen indkomstskaatteindtægter fra grænsegænger, selvom denne og dennes familie påfører kommunen udgifter.

Danmark Statistik og Statistiska Centralbyrån har udarbejdet en opgørelse over pendlerbevægelserne på tværs af Øresund. Statistikken viser, at der er væsentligt flere pendlere i Øresundsregionen, der bor i Sverige og arbejder i Danmark, end omvendt (I 2001 var der 3115 privat ansatte svensk bosiddende grænsegængere mod 149 dansk bosiddende grænsegængere). Danmark opnår således ved de gældende regler et vist merprovenu.

De to regeringer har fundet, at fordelingen af skatter og udgifter mellem landene ved den nuværende pendling er så u hensigtsmæssig, at det vil være rimeligt med en udligningsordning. Ifølge aftalen skal der for de privat ansatte udveksles et beløb svarende til den gennemsnitlige primærkommuneskat. Den danske primærkommuneskat, der opkræves fra grænsegænger, skal således med aftalen sendes til Sverige.

Provenutabet som følge af udvekslingen bæres for indkomståret 2004 af den danske stat.

Provenutabet som følge af udvekslingen vedrørende indkomståret 2005 og frem vil skulle bæres af de berørte danske kommuner. Det bemærkes i den sammenhæng, at der i forhold til de danske kommuner reelt er tale om at modvirke, at provenuet fra indkomstskaat tilfalder arbejdskommunen (eller fraflytningskommunen), mens bopælskommunen betaler de tilhørende udgifter vedr. offentlig service.

Regeringen vil i løbet af 2004 fremsætte lovforslag om den nærmere udformning af finansieringen af provenuudvekslingen fra og med 2005. Ved udformningen af provenuudvekslingsordningen skal der bl.a. tages hensyn til påvirkningen af den kommunale udligningsordning.

Ikrafttræden

De to regeringer har ønsket, at aftalens bestemmelser skal finde anvendelse hurtigst muligt. Det fremgår